

[Bækgaard.]

nævne tjenestemandspensionen og de forskellige pensionsordninger med størrelse alt efter indkomst; eventuelt, hvis der er nogle, der skulle være så lykkelige, at de stadig har en formue, er der også dem, og der er ATP, Arbejdsmarkedets Tillægspension, og der er sikkert en hel del andet. Det medfører alt sammen stor administration, og man er bundet til disse former.

Går vi nu over til samme pension for alle uanset stand, stilling og økonomiske forhold, som vi flere gange har foreslået, vil det selvfølgelig medføre, at f. eks. tjenestemændene skal have en overgangsordning, således at de, som er ansat med en bestemt pension i udsigt — man kan sige, det har været en del af deres realløn — ikke pludselig ser sig forbigået, men de skal selvfølgelig fortsætte under de samme regler deres ansættelsestid ud. Men hvordan er det for resten, er der ikke nedsat en særlig kommission, der arbejder med disse problemer? Kan vi snart forvente en betækning derfra? Det er klart, at der også vil blive omlægningsvanskeligheder af anden art, men efter vor opfattelse vil de være små i forhold til de goder, en omlægning af pensionen til forsikringsprincippet vil indebære; bl. a. vil selvpensionister få en helt anden status. Det har de i allerhøjeste grad krav på, da de efter vor opfattelse har haft helt urimelige vilkår.

Mit parti efterlyser altså en omlægning af vor pensionslovgivning, og derfor kan vi ikke give vor tilslutning til de forslag, der foreligger i dag, da disse lægger større byrder på de produktive aldersklasser. Den højtærede minister må nemlig vide, at de produktive aldersklasser inden for vort samfund bliver mindre og mindre i forhold til de uproduktive aldersklasser. Selv om mit parti også ønsker at sikre vore ældre medborgere tryghed i alderdommen, ser vi en ikke ubetydelig fare i at pålægge de produktive aldersklasser så store skattebyrder, at det eventuelt fratager dem deres arbejdslyst og initiativ og mulighed for den opsparring, som er nødvendig for udbygning og modernisering af bl. a. erhvervslivets produktionsapparat.

Til slut vil jeg gøre den bemærkning, at vi finder det helt forkert, at skatteyderne ikke nøjagtigt på skattebilletten kan se,

hvad folkepensionen i virkeligheden koster hver enkelt skatteyder. Så længe den finansieres over skatten, er det næsten umuligt at regne sig til den, og efter vor opfattelse er det i hvert fald helt misvisende at lade bidragene figurere med 3-4 pct. på skattebilletten, når de i virkeligheden er langt større.

Socialministeren (Bundvad): Jeg tror, jeg kan tillade mig at takke for en principielt velvillig modtagelse af de to lovforslag. Spørgsmålet om omlægning af sygekassebidraget tror jeg vi ret hurtigt kan komme om ved i udvalget, for det er et rent praktisk spørgsmål. Da vi gennemførte ordningen sidste år, var vi enige om, at pensionisterne skulle have dækning for det til enhver tid gældende sygekassekontingent, men det er altså kommet i et skævt forhold til terminerne for sygekasserne, og det er derfor, jeg foreslår det ændret, så det er den til enhver tid gældende sats, der skal betales efter loven.

Med hensyn til bidragets opkrævning og ændringen i skalaen skal jeg kort sige, at det er nødvendigt at foretage en omlægning af skalaen, når man vil foretage forhøjelser, som der er enighed om. Kommissionen, hvori venstre og de konservative og socialistisk folkeparti også var repræsenteret, foreslog en halv procents forhøjelse. Hvis man tænker sig, at vi foretager en halv procents forhøjelse uden videre efter den gældende skala, ville det betyde, at en indtægtsforhøjelse på skalainkomsten fra 4.500 til 4.600 kr., altså 100 kr., ville medføre et bidrag på 103 kr., hvortil kommer de øvrige forskydninger, der kan komme på grund af den almindelige forhøjelse i forhold til skatterne eller i forhold til børnetillæg el. lign. Jeg gør altså opmærksom på dette, fordi det er nødvendigt ved opkrævning af højere bidrag at foretage ændringen i skalaen, og dertil kommer, at regeringen har fundet det rimeligt, at når den fulde folkepension i overvejende grad kommer dem til gode, som har de største indkomster, skulle de mindstbemidlede slippe billigst, når ændringen skulle foretages, og de, der har bedre råd til det, skulle betale lidt mere.

Jeg kan give tilsagn om, at vi kan gennemarbejde disse problemer i et udvalg.